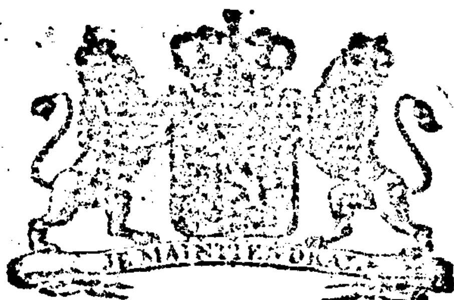
(N°. 61.) (A°. 1830.)

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 2den AUGUSTUS.

Algemeene Secretarij.

Den 31 Julij 1830.

Door den Heer Gouverneur Generaal bij resolutie van den 21sten dezer maand N°. 697, bepaald zijnde, dat de *Baljuw en Commissaris van Policie*, voortaan, in plaats van het vóór hem bepaald costuum, zal dragen, *Eenen rooden Rok en verdere kleeding*, zoo als bij Publicatie van 13 Augustus 1828, (Gouvernements-blad van dat jaar N°. 15) voor het Gemeente Bestuur te *Suriname* is bepaald; zoo wordt zulks bij deze ter kennisse van de ingezetenen gebragt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 31 Julij 1830.

De Heer SAMUEL HENRIQUES DE GRANADA, tot *Gezworen Klerk* te *Suriname* benoemd zijnde, heeft den Eed voor zijne bediening bepaald, in handen van den Gouverneur Generaal afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE den 7den Mei.

Heden is de Tweede Kamer der Staten-Generaal vergaderd geweest, waarin Zijne Excellentie de Minister van Financiën het woord heeft gevoerd, hetwelk hoofdzakelijk aldus luidt:

Op een oogenblik op hetwelk alle staten van Europa, hetzij groote of kleine, als met elkander wedijveren om de zegeningen van den vrede aan het volk te doen genieten, door eene vermindering van deszelfs lasten, uit eene vermindering hunner schuld voortspruitende, op dat oogenblik, zeg ik, zal het niemand bevreemden dat ook de regering der Nederlanden hare aandacht daarop gevestigd heeft. En moesten wij het daartoe gegevene voorbeeld niet volgen, wij, die onze schuld door langdurige oorlogen en beroeringen zoo verhoogd zagen; behoorden wij het voorbeeld niet te volgen van schier alle de staten van Europa. Doch wij konden ons oog niet vestigen op de schuld welke als algemeene schuld des vaderlands aangemerkt wordende, 2½ pCt. rente geeft. Wij hebben daarom het voorbeeld van Rusland gevolgd die de 5½ renten op de Inlandsche banken tot op 4 pCt. verminderde. Een dergelijk voorstel is ook aan u door de regering gedaan, welke het haren pligt oordeelde hetzelve te doen, tot vermindering der openbare lasten, en indien het onze regeringsvorm had medegebragt, ware het voorzeker de pligt der regering geweest de voorgestelde maatregelen onmiddelijk zonder medewerking der wetgevende vergadering in werking te brengen. Bij dit ontwerp zijn voornamelijk vier hoofdpunten te onderzoeken, welke ik zal trachten in derzelver ware daglicht te plaatsen en waarmede ik geloof dat alle bezwaren zullen zijn uit den weg geruimd. Zij zijn 1°. Is de maatregel regtvaardig? kan die worden overeengebragt met het algemeen regt? 2°. Is de wet billijk, goed en voldoende? 3°. Kan aan de wetgeving zoodanig licht gegeven worden dat alle twijfelingen en vrees, welke door de kamers mogten gevoed worden, zullen verdwijnen? 4°. Is het niet de pligt der Staten-Generaal om niet langer lasten op de natie te doen drukken dan noodig is, en tot de middelen, welke de regering dezelve aan de hand geeft om die lasten te verminderen, mede te werken?

Wat het eerste vraagpunt betreft, er bestaat geen twijfel of de maatregel is regtvaardig en dezelve kan met het algemeen regt worden overeengebragt, zoude ieder schuldeischer dan niet het regt hebben om de rentte van zijne schuld-brieven te verminderen, indien men het kapitaal niet wilde afgelost hebben? Doch om het regtvaardige daarvan beter te doen inzien is het noodzakelijk dat men den oorsprong van die Syndicaat-bons onderzoekt. In 1822 moest er eene som ƒ 116,000,000 tegen 4½ pCt. rente gecreëerd worden; de wet daartoe is hier het eenigste gezag dat spreekt. In 1823 behoorde die som gerealiseerd te worden, ten einde daardoor de opcenten voor het Syndicaat te verminderen. Daartoe behoorde er geld te zijn, doch de geldschieters wilden zulks niet geven, zonder de verzekering van eenige aflossing te hebben. Wat is er toen gebeurd? Het Syndicaat heeft eene geldleening geopend van 80 millioenen guldens en heeft daarbij aan de geldschieters toegezegd dat er jaarlijks eenige aflossing zoude plaats hebben, dit was de geheele verzekering welke aan hen gegeven werd en de negotiatie was spoedig tegen 90 pCt. vol. Doch de houders van die overige 36 millioenen deelen daarin geenszins en in de bedoelde toezegging kunnen de anderen geene verzekering noch stellige belofte vinden dat er altijd 4½ pCts. renten zullen worden gegeven. Die toezegging was geen waarborg voor hen en door dit vol te houden zoude men van het algemeen regt afwijken, indien het Syndicaat eenige meerdere belofte gedaan had, dan zoude zulks eene onwettige handelwijs zijn, waartoe het niet bevoegd was en welke daad deze kamer althans niet behoeft te eerbiedigen. Doch, mijns oordeels, is deze veronderstelling ongerijmd, dewijl er geene meerdere belofte heeft plaats gehad.

Wat het tweede punt aangaat, is de maatregel billijk, goed en voldoende, de billijkheid daarvan is vatbaar voor onderscheidene beschouwingen en het is hoogst moeijelijk aan anderen dezelve op te dringen, indien men haar in het geheel niet gevoelt. Dit hangt geheel van het zedelijk gevoel af. Maar wat mij betreft, ik geloof dat dezelve volkomen billijk is en voor de houders der schuldbrieven niets onregtvaardigs in zich bevat. Onder andere zal ik zeggen, dat naar mate de schuld in het algemeen vermindert, de vaste noodwendig moet vermeerderen. Maar is nu de onderhavige wet goed en volmaakt. Deze vraag is hoogst gewigtig en ter beantwoording daarvan behoort men de wet meer van nabij te bezien en te ontleden; meer dan zulks opzigtens de wet in de afdeelingen gedaan is. Naar mijn gevoelen dan is de wet voldoende; derzelver volmaaktheid zal ik nader trachten aan te toonen. Het geheele doel der wet is in de considerantia opengelegd zoo is u ook door de Koninklijke boodschap, waarbij het ontwerp is ingezonden, bekend gemaakt. Het is om het bezwaar der publieke schuld, loopende ten laste van het Syndicaat trapsgewijze te verminderen. Bij art. 1 wordt het Syndicaat *gemagtigd*, niet *gelast* om, ter bereiking van dat doel, schuldbekentenissen tegen mindere regten dan 4½ pCt. uit te geven. Het wordt *gemagtigd* en niet *gelast*, omdat wat heden mogelijk is, morgen niet zal kunnen zijn en de maatregelen welke men heden uitvoerlijk acht, morgen onuitvoerlijk zijn. Art. 2 geeft u eene tweede verzekering dat er geene meerdere verpligtingen voor den staat uit dien maatregel kunnen voortvloeijen dan bij die wetten aangehaald zijn; wanneer men nu vraagt, zal het gouvernement later niet moeten bijspringen, dan verliest men zich in abstractiën, welke met het onderhavige voorstel niets gemeens hebben. Art. 3, van het ontwerp, geeft u eene derde verzekering, dat op 's Konings goedkeuring en magtiging tot dien maatregel zal worden overgegaan, zoo dat het Syndicaat niet buiten de grenzen van deszelfs bevoegdheid treden kan. En daar Z. M. u toegezegd heeft, dat de maatregel alleen strekt tot vermindering der lasten van het volk, zoo kunt gij daarin eenen nieuwen waarborg vinden. Eindelijk het vierde artikel, waarbij bepaald wordt dat er jaarlijks aan de Staten-Generaal verslag van de verrigtingen van het Syndicaat gegeven zal worden, maakt alle onwettige of onvoorziene handelingen onmogelijk, en wanneer gij nu alle deze waarborgen en verzekeringen hebt, geloof ik dat gij met goeden grond de wet kunt aannemen; dat dezelve voldoende is en men niets meerder verlangen kan.

Ten aanzien van het derde punt om meerdere verzekeringen aan deze kamer te geven, wenschte dat ik minister in een land was, waar men genoeg vertrouwen in de regering stelde, en er geene meerdere verzekeringen noodig waren. Doch hetgeen wenschelijk is, is niet altijd mogelijk. Ik wil u dan nog meerdere verzekeringen geven, om voor te komen, dat ik de wet niet door valsche vrees zie vallen, eene wet waarvan het oogmerk zoo goed en zonder eenige complicatie is. Eene vrees die mogelijk het gevolg van uitstrooisels van list en belang zou zijn. Ik zeg dan de maatregel is eenvoudig; het Syndicaat zal de houders van schuldbrieven tegen 4½ pCt. renten gelegenheid geven, indien zij zulks verlangen, en zonder de minste opdringing, om hunne schuldbekentenissen tegen mindere renten, bij voorbeeld, tegen 3½ pCt. in den koers te verwisselen; een voorstel, waartoe ook aan de houders van domein-losrenten gelegenheid zal worden gegeven, en zij kunnen daardoor geen of ten minste weinig verlies lijden. Tot staving van dit zijn gevoelen, haalt de Minister een voorbeeld in veronderstelling aan, dat de schuldbrieven tegen 3½ pCt, tegen 95 ten honderd zoude worden uitgegeven, en die naderhand op 105 komen zoude. Dit is, aldus vervolgt Zijne Exc., ook wat er in Oostenrijk plaats heeft. Ik voeg hierbij de stellige verzekering, dat er geene vermeerdering van papier, boven die schuldbrieven zal plaats hebben. Het nut van den maatregel, welke zich de Regering heeft voorgesteld, kan niet verloren gaan; de opoffering, welke het Sijndicaat daartoe doet, kan hetzelve zonder den geringsten nadeel of schade doen, en het kan daar door medewerken, tot het algemeen welzijn van den staat en wat wij aan den eenen kant, door deze vermindering van rente verliezen, winnen wij aan den anderen.

Eindelijk ten vierde, of het uwe pligt niet is om in de wet toe te stemmen. Wanneer men alle de voordeelen nagaat, welke er uit dezen maatregel voor de natie kunnen voortspruiten, en men geen acht slaat op de onderscheidene overdrevene berekeningen, welke wezenlijk op geene goede gronden steunen, men zich van alle die dwalingen onthoud, welke zich aan het gezigtspunt vertoonen, dan, zeg ik, is het een stellige pligt om tot de vermindering van de lasten der natie mede te werken. Neem daarbij nog in aanmerking dat daaruit een waarlijk groot voordeel en bezuiniging voor de staats-begrooting kan voortspruiten, hetwelk wel op 2 millioen guldens jaarlijks kan worden berekend, en welk voordeel later nog kan vergroot worden, waardoor de last der natie kan verminderd worden, dan geloof ik, zullen er bij U Ed. Mog. wel niet langer ernstige bezwaren tegen de wet kunnen bestaan.

De Minister wil de tijden niet vooruitloopen, doch haalt tot staving van zijn gevoelen eene berekening van het Oostenrijksche gouvernement aan; nopens het voordeel hetwelk men in 10 jaren door dezen maatregel op 100 guldens verkrijgen kan. Hij zoude nog meerdere voordeelen willen aantoonen, indien dezelve slechts voor eene openbare zitting vatbaar waren.

Na dit alles, zeide Z. Exc. ten slotte, wanneer men al de groote voordeelen nagaat, welke er uit dezen maatregel kunnen voortspruiten, is het dan uw volstrekte pligt niet mede te werken tot vermindering van eene schuld ten laste der natie, welke sedert 30 jaren door oorlogen en onlusten tot eene zoodanige hoogte geklommen is. Laat de speculanten liever hun geld beleggen ter uitbreiding van handel en nijverheid, waarvan wij een voorbeeld in de stad Gent voor oogen hebben, waarin zich zoo veel kapitalen bevinden die daartoe worden gebezigd, en waardoor derzelver houders meer dan 5, 6 en 7 pCt. renten van hun geld trekken. Hiermede acht ik de bezwaren tegen het ontwerp genoegzaam wederlegd en in de volle overtuiging van het goede doel derzelve, onderwerp ik haar met vertrouwen aan uwe beraadslagingen.

De heer *van Reenen* zal voor het ontwerp stemmen, omdat hij in de gegevene verklaringen van Zijne Exc. den Minister van Financiën genoegen neemt en genoegzaam waarborg en zekerheid in de wet, in de Koninklijke boodschap waarbij dezelve is ingediend en in de memorie van toelichting vindt. Hij gelooft dat de voordragt de goedkeuring der kamer verdient. Hij ondersteunt verder sommige gezegden van den Minister en licht die nader toe.

De heer *Pescatore*, hoewel eenige aanmerkingen in het midden brengende, zal voor het ontwerp stemmen in de hoop, dat de regering derzelver doel bereiken zal.

De heer *van Alphen* zegt, dat hij altijd met schroomvalligheid en weerzin over eene instelling spreekt die de kern onzer financien bevat, zich aan allen grondig onderzoek onttrekt en welke niet na regelmatige constitutionele beginselen, maar na toekomstige resultaten wil beoordeeld zijn. De spreker tracht de moeijelijke gesteldheid der Staten-Generaal dienaangaande aan te toonen, en vindt zich in zijn gevoelen door de antwoorden der Regering versterkt. Hij laat zich zeer breedvoerig over de wet uit, en trekt uit zijne beschouwingen en zijn onderozek het besluit, dat de gouvernementen uit *belang en pligt* geene vermindering van interessen mogen bewerkstelligen, zonder evenredige vermeerdering van zekerheid aan het kapitaal te geven. Hij bestrijdt het tegenwoordig bestaande muntstelsel, en is van oordeel dat hetzelve vele gebreken heeft en men nooit tot een behoorlijk stelsel zal komen, zoo lang alle ongeguarandeerde muntspecien in omloop zijn. Van de door den Minister van Financien nader te gevene inlichtingen zal zijne stem afhangen.

Zijne Excellentie de *Minister van Financien* antwoordt aan den vorigen spreker, dat hij in sommige zijner stellingen ten volle deelt, doch in anderen niet, en hij verder de verzekeringen aan den heer *van Alphen* herhaalt, welke hij bij het begin der discussie aan de kamer gegeven heeft.

De heer *Backer* is niet tegen de reductie van renten zelve, maar tegen den maatregel zoo als die thans is voorgesteld. Indien hij daarin genoegzame waarborgen konde vinden, zoude hij die aannemen; thans ziet de spreker eene nadeelige strekking, welke hem beletten zal zijne goedkeurende stem aan het ontwerp te geven.

MENGELWERK.

ZEDEN EN GEWOONTEN DER *GRIEKEN,*

die de Eilanden van den Archipel bewonen.

M. Marcopoli, die tijdens de bloedige regering der *Capitan-Pachas*, Vicaris-Generaal over eenige der Grieksche Eilanden, was, en in het begin dezer eeuw ontslapen is, heeft eenige schetsen nagelaten van de zeden en gewoonten, welke in den Archipel heerschen. Een beroemd reiziger SONNINI, die hem bijzonder persoonlijk gekend heeft, meldt wel is waar, dat hij sommige min of meer belagchelijke eigenheden had, doch dat hij over het geheel zoo vele achtenswaardige hoedanigheden bezat, dat daardoor 's mans geringe zwakheden rijkelijk het overwigt behielden; en dat hij vooral verdiensten had, hoedanige men zelden in de Levant pleeg te vinden: deze goede geestelijke had zich eene soort van welsprekendheid gevormd, die geheel van die zijner ambtsbroeders afweek. In zijne Leerredenen onthield hij zich om de moeijelijke en ingewikkelde Dogmen zijner kerk aan te voeren; zijn kansel werd een vredegeregt voor hetwelk hij de zeden dagvaarden der plaats, alwaar hij zich bevond; hij hield zijne landgenooten eene heilige kritiek hunner verkeerde gewoonten en hebbelijkheden voor oogen. Men kon van zijne Predicatien zeggen, dat men in dezelve als het ware het uitgedrukte beeld de zeden en gewoonten der Grieken van de laatste eeuwen zoude wedervinden, in de geschiedenis door eenig toeval mogt verloren zijn gegaan. Zijne opmerkenswaardige Leerredenen waren geimproviseerde uitbreidingen van korte aanteekeningen of waarnemingen, die hij van tijd tot tijd gemaakt had. Wij deelen eenige proeven uit dezelve alhier mede.

Over de Kleeding der Vrouwen.

Marcopoli in zijne, na deszelfs overlijden bekend gewordene aanteekeningen, schijnt den prijs der zedigheid aan de Vrouwen van Cyprus toe te kennen. Hij houdt eene lofspraak over hunne lange wijde pantalons, die hij onneembare verschansingen noemt, achter welke de deugd veilig wonen kan. Hij beschrijft alle bijzonderheden der Helleensche moden, hemdsmouwen die opgeslagen worden tot over de schouders, om met gouden kanten tot op de voeten neder te vallen: die breede vlottende linten en die zilveren galons, welke voor- en achter schitteren, die gebrocheerde stoffen gelijk aan kleine matrassen. Maar wat bijzonder schijnt, twee fraai gevormde beenen worden voor geen sieraad gehouden in de oogen dier *dames;* dezelve moeten van boven tot beneden overal even dik zijn. De geheele kunst der *coquetterie* bestaat daarin, om aan het onderste gedeelte van het been dezelfde dikte of omvang te geven, welke de kuiten hebben.

Het vrouwelijk tooisel vertoont geene mindere ongemeenheid te Milo, alwaar de vrouwen bij niet beter te vergelijken zijn dan bij beweegbare massa's van galons en stoffaadjes. Het schoone geslacht van Amorgo, heeft al even weinig smaak als geschiktheid om zich met smaak te kleeden. Op het Eiland Scio beleedigt de kleeding der vrouwen de eerbaarheid in hoogere graad. *Marcopoli* beval de Christen vrouwen van den Archipel meer eenvoudigheid in hare kleederdragt aan welke volgens de Vicaris-Generaal, ongemeen veel toegebragt had tot den kwaden naam, welke de vrouwen van Scio, Milo en andere plaatsen aankleeft. Daarop beriep hij zich op de ergerlijke verhalen, die de reisbeschrijvers opzigtelijk de zeden dier *dames* bekend gemaakt hadden. Zijne preek over de kleederdragt der vrouwen, eindigde hij in deze manier: „*Mijne* „*inoedige vermaningen hebben de koopliëden in gou-* „*den en zilveren galons en in fluweel door den* „*geheelen Archipel luide klagten doen aanheffen,* „*ik ben overtuigd, dat onze hedendaagsche reizigers* „*de verzekeringen van* TOURNEFORT, *of ook die* „*van den heer* DE CHOISEUL GOUFFIER, *aan-* „*gaande de dames van Milo en Scio niet meer* „*zullen herhalen.*" Volgens dien laatsten schrijver, kwamen de Christen-kapers voor den tijd, dat zij om te ververschen of water te halen, aan land gingen die vrouwen plegtig ten huwelijk nemen. Ook schrijft TOURNEFORT van die voorkomende Nimfen, dat zij de allergevaarlijkste klip van den geheelen Archipel uitmaken, maar dat men al zeer onbehendig moet zijn om daar op schipbreuk te lijden.

ADVERTENTIËN.

PARTICULIERE WEST-INDISCHE BANK.

Namens de Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank, wordt bij deze ter kennisse van het publiek gebragt, dat de provisie voor bij de Bank te escompteren Wisselbrieven gedurende de maand Augustus 1830 bepaald blijft, even als gedurende de loopende maand op $1\frac{1}{2}$ pCt. voor Wisselbrieven, die boven de twee maanden tot en met drie maanden loopen; — op 1 pCt. voor die boven ééne maand tot en met twee maanden loopen; — en op $\frac{1}{2}$ pCt. voor die, welke op Zigt getrokken zijn; of tot en met ééne maand loopen.

Paramaribo den 31 Julij 1830.

De Secretaris bij de Hoofddirectie voornoemd,

YLIER.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 6[den] Augustus 1830, des morgens de klokke *Negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Prinsen Straat*, L[t]. D. N°. 854; aankomende J. A. BOSSÉ.

Paramaribo den 30 Julij 1830.

Wordt bij publieke inschrijving te koop aangeboden, de producten van de volgende Effecten, als:

5 vaten Suiker van de Plantaadje *de Drie Gebroeders.*

8 dito dito van de Plantaadje *la Simplicité.*

Voor rekening en risico van den Kooper of Koopers binnen den tijd van *acht* dagen van voormelde Effecten te worden afgehaald.

De inschrijvings billetten zullen ter Griffie van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, worden aangenomen tot Dingsdag den 3[den] Augustus e. k., des middags 12 uur, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo den 31 Julij 1830.

SALOMON DE LA PARRA,
Sequest. q. s.

Het Bestuur der Afdeeling *Suriname* van het Nederlandsch Genootschap: *Tot zedelijke verbetering der Gevangenen*, brengt bij deze ter kennisse van de Leden en van het algemeen, dat de afgetreden Bestuurders E. J. VAN DEN BERGH en F. TAUNAIJ, in deze betrekking zijn vervangen door de Wel-Eerwaarde Heeren A. ROELOFSZ en D. JANSEN EIJKEN SLEIJTERS, die de benoeming op Hun Wel-Eerw. tot dat einde uitgebragt, met alle bereidwilligheid hebben aanvaard.

Voorts, dat bij Besluit der Vergadering d. d. 16 Maart j. l., tot corresponderende Leden van het Bestuur zijn benoemd: in het District *Nikeri*, de Heer Landdrost G. H. VAN KEMPEN, en in de onderscheidene Burger-Divisiën dezer Kolonie; de Heeren F. W. WERLÉ, M. J. CLAVER, H. R. VAN NIEHOFF, C. VAN THOL, C. STEIN, C. BARENDS, C. C. PAULI en C. J. WOLFF JULIAANS, — welke allen op de uitnoodiging van wege het Bestuur daartoe aan Hun Ed. gedaan, zich wel hebben willen belasten met het openstellen van lijsten, waarop den goeden Ingezetenen de gelegenheid wordt gegeven om in te teekenen op het Lidmaatschap dezes Genootschaps, en om alzoo, door eene geringe bijdrage van *f* 3 's jaars, een Gode welbehagelijk liefdeoffer te wijden aan de zedelijke verbetering en wederoprigting van hunnen gevallen evenmensch; welke gelegenheid den inwoners dezer Stad, door den ondergeteekende, mede minzaam wordt aangeboden.

Paramaribo den 1 Augustus 1830.

Namens het Bestuur voornd.
C. A. BATENBURG,
Secretaris.

UIT DE HAND TE KOOP:

Een *HUIS* en *ERF*, aan de *Grave Straat*, L[t]. B. N°. 48, aankomende den uitlandige Heer F. TAUNAY, zijnde dezelven inmiddels te *Huur*, voor nadere informatie ten Kantore van J. ZAAL *qq. c. s.*

Paramaribo den 20 Julij 1830.

G. H. BUTE is van voornemen met Echtgenoote en Kinderen deze *Kolonie* te verlaten.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEZEILD.

De Noord Amer. *Sarah Ann*, Kapt. ISAAC SOMES, naar *Gloucester;* lading: 218 vaten Malassie.

De Noord Amer. Brik *Jane*, Kapt. B. FOSTER, naar *Gloucester;* lading: 259 vaten Malassie.

UITGEKLAARD.

Het Schip *Henriette*, Kapt. J. E. SCHNEEBEECKE, naar *Amsterdam;* lading: 457 vaten Suiker, 38 balen schoone- en 5 dito vuile Katoen.

Het Schip *Johanna Margaretha*, Kapt. A. H. TRIP, naar *Amsterdam;* lading: 219 vaten Malassie, en 25 balen schoone Katoen.

Het Schip *de Zeemeeuw*, Kapt. T. C. CLAUS, naar *Amsterdam;* lading: 550 vaten Suiker, 38 balen schoone- en 8 dito vuile Katoen.

Het Schip *Jeanette*, Kapt. H. PUNDT, naar *Nickerie* en verders naar *Rotterdam;* lading: 25 vaten Suiker, en 17 dito Malassie.

Het Schip *Sara Agatha*, Kapt. S. M. HOFFMAN, naar *Middelburg;* lading: 358 vaten Suiker, 13 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen.

Het Schip *Piet Hein*, Kapt. W. TURNBULL, naar *Rotterdam;* lading: 397 vaten Suiker, 49 balen heele- en 18 dito gebrooke Koffij, en 252 balen schoone Katoen.

Het Schip *de Harmonie*, Kapt. F. LANGE, naar *Amsterdam;* lading: 390 vaten Suiker, en 105 balen schoone Katoen.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.